

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **P. K.**, zast. Mgr. Jiřím Kudřouskem, advokátem se sídlem Osvoboditelů 2649, Louny, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2017, č. j. 643/UPS/2016-3, JID: 8841/2017/KUUK/Duch, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 6. 2020, č. j. 15 A 73/2017 – 58,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Louny, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 26. 10. 2016, č. j. MULNCJ 78256/2016, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o dodatečné povolení stavby „*Přístavba a nástavba stávajícího zahradního domku č. ev. X L., stavba žumpy*“ na pozemcích parc. č. X a X v katastrálním území L. (dále jen „stavba“).

[2] Stěžovatel rozhodnutí žalovaného napadl žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“). V žalobě požádal o přiznání odkladného účinku.

[3] Krajský soud žalobě odkladný účinek nepřiznal. V odůvodnění uvedl, že žalobce neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, neboť předmětem přezkumu není rozhodnutí, jímž by bylo nařízení odstranění stavby. Argumenty žalobce, že přijde o bydlení a že nedisponuje dostatečnými prostředky na odstranění stavby, proto nebyly způsobilé odůvodnit přiznání odkladného účinku.

[4] Dne 31. 7. 2020 Nejvyšší správní soud obdržel blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), jejíž součástí byl i blíže neodůvodněný návrh na přiznání odkladného účinku.

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 5. 8. 2020, č. j. 2 As 264/2020 – 7, vyzval, aby kasační stížnost doplnil, a upozornil jej na skutečnost, že podaný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti postrádá důvody, pro něž se žádá. Žalobce byl zpraven, že nebude-li návrh na přiznání odkladného účinku neprodleně doplněn, nebude možno mu vyhovět. Stěžovatel však svůj návrh ani do okamžiku vydání tohoto usnesení nedoplnil.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou splněny.

[7] Podle § 107 s. ř. s. *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.“*

[8] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[9] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[10] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu vzniku újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

[11] V nyní projednávaném případě stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnil, a to ani po upozornění ze strany Nejvyššího správního soudu. Neunesl tedy nejen břemeno důkazní, ale ani prvotní břemeno tvrzení. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že stěžovatel netvrdil, a tím méně osvědčil, že by byla naplněna základní

pokračování

podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám).

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Pro úplnost soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[13] Soud nadto podotýká, že řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není pokračováním řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud rozhodnutím o návrhu toto řízení končí a není proti němu přípustná kasační stížnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172, č. 507/2005 Sb. NSS). Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak začíná nové řízení. Samotný návrh musí obsahovat důvody, pro něž se žádá. Není úkolem ani oprávněním soudu za účastníka dohledávat či domýšlet tyto důvody či konkrétní okolnosti, které by měly svědčit jeho požadavku vznesenému v návrhu na přiznání odkladného účinku, ať už ze správního spisu či spisu soudního. Naopak, takový postup je soudu zapovězen (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 1 As 170/2018 - 46).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu